ಎಂ

శ్రీమద్-ఆద్య-శంకర-భగవత్పాద-పరంపరాగత-మూలామ్నాయ-సర్వజ్ఞ-పీఠమ్ శ్రీ-కాంచీ-కామకోటి-పీఠమ్ జగద్గరు-శ్రీ-శంకరాచార్య-స్వామి-శ్రీమఠ-సంస్థానమ్

॥ శ్రీ–సదాశివ–బ్రహ్మేంద్ర–విరచితా జగద్గరు–రత్న–మాలా ॥

యదబోధ – వశాదహం మమేదం తదిహేత్యాదిరుదేతి భూరి – భేదః। తదఖండమనంతమద్వితీయం పరమానంద – మయం పదం శ్రత్తుయమ్మ్మ్న్మ్మ్

కమలా–కుచ–కుంభ–కుంకుమ–శ్రీ– కలితోరః–స్థలమప్యరాగ–యోగమ్ _| కరవై ముర–వైరిణం మహాంతం కరుణార్దం హృదయే కవిం పురాణమ్_{||3||}

గరుడాంక-గభీర-నాభి-పద్మో దర-భూ-గహ్వర-నిష్ఠ-నైష్ఠికాగ్యమ్మ్ చతురాననమాశ్రయామి కామం చతురామ్నాయ-వదావదం సదాఒప్మి౪్మ

కుశిక – ప్రభవాస్త్ర – శస్త్ర – పాలీ – ప్రశమాచార్యక – సిద్ధ – హస్త – దండమ్ శమ – వంతమరుంధతీ – సహాయం శరణం యామి వసిష్ఠమప్రమేయమ్ || ౫ ||

బహు –మిత్రసహ – క్షితీశ –పాపా పహ –సాన్నిధ్యమరోధ్య – సత్ – ప్రతాపమ్మ్ మహదంచిత – మంత్ర – యంత్ర – శక్తిం మనసా శక్తిముపైమి సద్ –విరక్తిమ్మ్ల్ల్మ్

పవనాకుల-కాశ-లేశ-కల్పం ప్రభవాదేవ పరాహతాశరాశమ్మ్ ప్రణమామి పరాశరం మునీశం ప్రచరద్-వైష్ణవ-సంహితా-ప్రకాశమ్మ్మ్మ్మ్మ్మ్

నిగమానపి యోఒన్వశాచ్చతుర్ధా వ్యధితాష్టాదశ –ధాఒపి యః పురాణమ్_| స చ సాత్యవతేయ ఈప్సితం మే సకలామ్నాయ–శిరోగురుర్విధత్తామ్ ॥८॥

జననీ–జఠరాదివ చ్యవన్ యో జగతో నాద్రపదాత్మ–విద్ విపద్భ్యః। అనహంతమహం తమాత్మవంతం భగవంతం శుకమాశ్రయే ప్రశాంతమ్మ్మ్మ్మ్

అభియుంజదయార్చ్య-పూజ్య-పాదాన్ అపలూన్యాది-నిషాక-సిద్ధ-నేతౄన్| అథ గౌడ–పదాన్ ఫణీశ–భాష్య– ప్రథమాచార్యక–పండితాన్ ప్రపద్యే||೧०||

హరి-తల్ప-హరాంఘి-నూపుర-క్ష్మా-ధర-సౌమిత్రి-బలాత్రి-పుత్ర-లక్ష్మా । జయతాదుప-రేవమాత్త-ధామా జయ-గోవింద-మునిః స చంద్ర-నామ్మాంం॥

ప్రభవాత్ పరమార్థ – సంగ్రహాచ్చ ప్రణయ – స్థానమముష్య సిద్ధ – శిష్యః। విరత – క్షితి – రక్షణో విరక్త్యా హరిరంహో మమ తృంహతాం స్వ – శక్త్యా॥౧ ౨॥

కలినా బలినాఽఖిలే ఖిలేఽపి స్టలితే డౌత–పథేఽపథే ప్రవృద్ధే జప–హోమ–తపస్సు నామ–శేషే ష్యపి యాతేషు సుభాషితేషు శోషమ్మ్౧౩

జిన-బుద్ధ-కపాలి-శక్తి-వహ్నీ ంద్విన-సేవాసు సమంతతః డ్రితాసు శిథిలే ద్విజ-వేద-వేది-వాదే ట్రథితే చాద్వయ-వేద-బాహ్య-మోదేఖంక్శ

జగదీక్షణ–విహ్వలామృతాంధో నిగద–వ్యక్త–కృపా–రసానుబంధమ్ ప్రణిదిశ్య గుహం పురైవ గంతుం ప్రణిబంధుం చ మఖాన్ ద్విషశ్చ యంతుమ్మ్ర్న్న్న్న్న్ల

అవతార్య సురాన్ పరాంశ్చ పూర్వం విధి –విష్ట్వింద్ర –ముఖాన్ వినోద –పూర్వమ్_| స్వయమప్యవతీర్య సుత్యురార్యా – కమితుః శ్రీ –శివ –శర్మణో విచార్య∥౧౬॥

ఉదభూత్ సదనే నిటాల–దృగ్ యో మద–భాజాం సు–ధియాం ప్రమాథ–యోగ్యే శిశురర్పయతాన్ముముక్షు–భాగ్యం స శుభం శంకర–దేశికః సు–భోగ్యమ్మ్ర్లం

ఉపనీయ దివం గతే స్వ-తాతే వ్యపదిశ్యాగమ–సంగ్రహేఒప్యతీతే । నిజ–మాతరమన్వమీమనద్ యో నియమాప్తిం స ముదే మమాస్తు సద్యః॥౧౮॥

పతి-చంద్ర–భవం నివృత్తి–ధర్మా శ్రత–గోవింద–మునేరవాప్త–ధర్మా। జయతాత్ కృత–సూత్ర–భాష్య–కర్మా స్వయమంతే–వసతాం వితీర్ణ–శర్మాం౯॥

కుహనాంత్యజ–విశ్వనాథ–సృష్టి దుహిణ–వ్యాస–వరోదితానుశిష్టః । మమతాం మమ తావదేష భింద్యా న్నమతశ్చోపరతిం దదాత్వనింద్యామ్॥೨०॥

అపి హాల–నృపాల–పాలితం ద్రా గపహాయేంద్ర–హరిన్ముఖం వితంద్రమ్మ్ డ్రిత–ముర్మురముద్ధరంస్త్రివేణ్యాం యతి–రాడ్ భట్టమఘాని వో వితృణ్యాత్మ్౨ం॥

పటు – మండన – మిశ్ర – ఖండనార్థం ట్రవిశన్ పద్మ – వనం నవం జయార్థ్మీ తమధృష్య – గిరం విధృష్య వాదై ర్యతిమాధాత్ స చ పాతు మాం ట్రమోదీ ॥ ೨ ॥

డ్రవిశన్ బదరీమవాప్య సద్యః పరమాచార్య–పదార్చనం క్రమాద్ యః। ధవలాచలమాప్య యోஉప్యమాద్య చ్ఛివ–లావణ్యముదీక్ష్య తం డ్రపద్యే∥౨౩॥

ట్రతిపాదిత-లింగ-పంచకేలముం ట్రణివర్యాశు తిరోహితే గిరీశే వినివృత్య స దిగ్-జయ-ట్రవృత్తో వివిదైః శిష్య-వరైర్విభాతు చిత్తే॥೨೪॥

కలయన్ నిలయం చ తుంగభదా– తటినీ–రోధసి వేధసః స్త్రియా ద్రాక్స్ కతి–చిచ్ఛరదోఒత్యవీవహద్ యో యతి–రాట్ క్వాపి మఠే స మేఒస్తు సద్యః॥೨೫॥

అథ కాన్యకుమార-సంధి-సేతు-స్థలినీ-వైంకట-కాలహస్తి-యాతుః । యమి-నేతురముష్య కాంచి-యాత్రా శమిదానీం శమ-దం క్రియాద్ విచిత్రాలు

్రిత-నిర్మల-రాజసేన-చోల-క్షితి-పాలోద్ధృత-విస్ర-దేవ-శాలః వరదస్య తథాఽఽమ్ర-నాయకస్యా ప్యరు-వేశ్మ-ద్వయ-కృజ్ఞయాయ మే స్యాత్॥೨೭॥

ప్రకృతిం చ గుహాశ్రయాం మహోగ్రాం స్వ–కృతే చక్ర–వరే ప్రవేశ్య యోఒగ్రే అకృతాడిత–సౌమ్య–మూర్తిమార్యాం సుకృతం నః స చినోతు శంకరార్యః॥೨८॥

ఉపయాత్సు బుధేషు సర్వ-దిగ్భ్యః ట్రదిశన్నాశు పరాభవం య ఏభ్యః। విధృతాఖిల–విత్–పదశ్చ కాంచ్యా మధృతార్తిః స దిశేట్రియం చ కాంచిత్॥३०॥

సమతిష్ఠిపదా – హిమాద్రి – సేవ్యం క్రమశో ధర్మ – విచారణాయ దివ్యమ్స్ అధి – కాంచి చ శారదా – మఠం యో ఒభ్యధికం నః సుఖమాతనోతు సో ఒయమ్మ్య్వం॥

పృథివీధవ – పద్మపాద – హస్తా మలకానందగిరీనతిప్రశస్తాన్ చతురోఒకృత యశ్చతుర్ను పీఠే ష్యతులాం నశ్చతురో గిరం స దేయాత్॥ 3 ೨॥

పరమంతిక – సత్ – సురేశ్వరాద్యెః పరమాద్వెత – మతం స్ఫుటం ప్రవేద్య పరి – కాంచిపురం పరే విలీనః పరమాయాస్తు శివాయ సద్ – గురుర్మః॥३३॥

స్థిర-బోధ-ఘన-ప్రతాప-దామ్మో ర్గురు-పృథ్వీధవ-విశ్వరూప-నామ్మోః చిరమర్థనయోప-తుంగభదం స-రసః సౌతు సురేశ్వరః స భద్రమ్మ్య్ శ్యాణ్లి

ప్రణయన్ లయ−యోగమక్షుదంచ్యం పునరాచార్య−మఠే నిపద్య కాంచ్యామ్_| భువి యః శివ–లింగ–భూయమంతే ప్రవివాన్ సోఽస్తు సుఖాయ నః సుశాంతః॥३౫॥

ప్రథితే కిల కామకోష్ఠ-నామ్ని ప్రథతే పుణ్య-రసేతి యత్ పవిత్రమ్స్ పదమస్య గురో: సమాధి-భూమే: ప్రణయే మండన-చిహ్నితం నికామమ్మ్య్మ్మ్మ్మ్

జపదిష్ట – ద – కామకోటి – పీఠా ధిప – భూ – మండల – దేశికేంద్ర – పాఠాత్స్ నర – నుత్యశుచీని నిర్ణినిక్షే పర – హంస – స్తవతో ఒక్షరాణ్యరూ క్షమ్ ॥३२॥

సలిలాశన ఏవ యః స-లీలం విలయం ట్రాపిపదార్హతాన్ సు-శీలః। సుమ-హార-ఫణీంద్రయోః స-దృష్టిః స హి సర్వజ్ఞ-గురుట్హియాత్ కు-దృష్టిమ్॥౩౮॥

యమి–పంచకమంచితోజ్జ్వలాఖ్యం శమితాన్యోక్తి చ సత్యబోధ–ముఖ్యమ్మ్ పర–వైభవ–వారి–విద్యమంతః కరవై తత్ త్రితయం చ చిద్దనాంతమ్మ్ కా

సు–మహాద్రత–సార్వభౌమ–చర్యా– శ్రమ–హానాయ నిగూఢ–యోగ–చర్యః। శమ–దాం మమ చంద్రశేఖరేంద్రః స ముదం పాతు జగద్–గురుర్వితంద్రః॥౪ం॥

ఫల–హాయన–కాష్ఠ–మౌన–సేవా– బల–హాసాస్పద–బాల–ముగ్ధ–భావమ్మ్ అజరామరమాత్త–లింగ–భావం భజ సచ్చిద్దనమంతరంగ దేవమ్మ్ ఆంఖ

కలయా మలయాద్యగస్త్య–కూట– స్థల–యాతూయిత–భైరవ–ప్రమోటమ్మ్ కలయామ లయాధ్వ–లీధ–భానుం చల–విద్యాఘనమాప్త–కామ–ధేనుమ్ ॥౪౨॥

గురు-మార్గ-గవేషణాత్త-వేలా చల-దృష్టాగ్రజ-శిష్ట-మంత్ర-లోలమ్। హర-పూజన-పూతమస్త-మోహం వర-గంగాధర-గీష్పతిం శ్రయేஉహమ్మ్య్మ్మ్మ్మ్మ్మ్

కులశేఖర – సాహితీ – ప్రణేత్రే వలదా – సేతు – హిమాద్రి – విజ్ఞ – నేత్రే జరదృష్టి – శకాది – ఘృష్టి – దాత్రే స్థిర – వర్ణాశమ – ధర్మ – సంవిధాత్రే ॥౪౪॥

స్తనితం నిగమేషు శంకరేణ ధ్వనిమద్వెతముదస్యతే చిరేణ ట్రణయాని మహా–యతీశ–భూమ్నే ట్రణతీరుజ్జ్వల–శంకరార్య–నామ్నేశాగి

అథ గౌడ–సదాశివేంద్ర–పాదాన్ పథితాన్ న్యక్–కృత–బాహ్లిక–ప్రవాదాన్| జనన–క్షణ ఏవ జాత–బోధాన్ జగదాచార్య–పదాన్ శ్రయే వి–బాధాన్॥౪౬॥

వివదన్ ధిషణేన సాధు దుర్దీ___ దివి–సాహ్యాయ సమాగతేన సార్ధమ్| జయి–జీర్ణ–సురేంద్ర–భూమి–భోగీ జయతాన్మః సుధియే సురేంద్ర–యోగీ॥౪ఽ॥

చిర-సాధిత-షోడశీ-ప్రసాద-క్షరిత-శ్విత-రుజం నిరస్త-వాదమ్స్ స్వ-వశాసు-విసర్గమర్క-భృత్యం నవ-విద్యాఘనమాడ్రితో ఒస్మి నిత్యమ్మ్మ్ కార్మ్

ఘన-వాగ్ జని-మూక ఏవ విద్యా---ఘన-కారుణ్యత ఊధ-హృద్య-విద్యః కలయన్నపి మేంఠకం కవీందం కలయేన్నః స శివాని శంకరేంద్రః॥౪౯॥

అపి యః డ్రిత –మాతృగుప్త –విద్యా ధిప – సేతుడ్రవరాది – సూరి – హృద్యామ్ సుషమామధితాహిమాద్రి –భూమౌ విషమాదిత్య –నుతో ఒవతాత్ స చాముమ్మ్ ఇం

అను–జహ్ను–సుతాతివాహితాహం విధినాఽఽరాధిత–శంకరం వి–మోహమ్మ్ శరణం సముపైమి చంద్రచూడం చరణ–బ్రౌధ–తపః–పతత్రి–నీడమ్ ॥౫ం॥

పరిపూర్ణ –విబోధ – నామ – భాజాం ధురి గో కర్ణ – ధరా – భువాం విరాజత్_| మమ మానసమస్య – సిద్ధి – భూమ్నా మమతార్తిం విజహాతు మోద – సీమ్నా ॥ ఇ ॥

అపి నాస్తికమాస్తికం దధానాన్ లపితైర్జ్యౌతిషమార్య–భట్టమూనమ్ _| ట్రతిషిద్ధ–పయోధి–పోత–యానాన్ యతి–సచ్చిత్సుఖ–సద్–గురూన్ నమామి_{||}౫3||

సమధిష్ఠిత-కోంకణే చిరేణ స్వ-ధృతే సాధు సమాధినాஉదరేణ నిరతో నియమేన చిత్సుఖేஉస్మి శ్రీత–సచ్చిత్సుఖ–లక్షణే పరస్మిస్॥౫౪॥

కృమి-కీట-పతంగ-సత్త్వ-భాషా-క్రమ-విజ్ఞు స ధునోతు సత్త్వ-దోషాన్స్ రస-సాధన-సిద్ధ-లింగ-రూపు స చిదానందఘను స-సత్-స్వరూపు॥౫౫॥

యమి – ధీఘన – చిద్విలాస – సాధూ స – మహాదేవ – సమగ్రబోధ – బోధౌ భవభూతి – కృతార్చనౌ చ వందే సుఖ – సద్ –బ్రహ్మ – చిదుజ్జ్వలౌ ఘనేంద్రౌ ॥ ఇ ఒ ॥

స్వ-మఠ-స్థమధీత-భూరి-భాషం క్రమికార్చాహిత-కామదృక్-ప్రతోషమ్ | ప్రచిత-స్వ-మఠాలయం చ సచ్చిద్– రుచిరానంద–ఘనేంద్రమాశ్రయేஉహమ్మ్ ఇం

అపరానపి చంద్రశేఖరేంద్రాన్ విపుల–క్ష్మా–భ్రమణే నిరస్త–తంద్రాన్స్ శరణాగత–సర్వ–దుఃఖ–హర్తూన్ శరణం యామి కు–వాది–జైన–జేతౄన్బ౫౮॥

భజ రే బహు-రూప-చిత్సుఖేంద్రం బహుశః సహ్య-గుహా-తపస్స్వ-తంద్రమ్స్ ప్రశమ-ప్రణయాత్ ప్రశాంత-చారం పరమానంద-యుజం చ పాప-దూరమ్మ్మ్మూ

ప్రచితే పరితస్తురుష్క – చక్రే నిచితే మ్లేచ్ఛ – గవీ – విభూమ్ని వక్రే కథమప్యవతాల ఒడ్రితార్య – వృత్తా న్యథ విద్యాఘన – మౌనినైమి తృప్తిమ్మ్ అం

నిజ-తాత-మృతేః పరం ప్రకాశే గజ-గర్భే త్రి-శరద్-విపచ్య-కోశే గమయంతమివోల్బ-వాస-శేషం గణయే విశ్వజితః సుతం విశేషాత్మ్౬ం॥

పరివాద–భయాత్ ప్రసూ–విస్పష్టం విపినే వ్యాఘ–వధూభిరేవ పుష్టమ్_| నవ–శంకరమాదిమాచ్చ ధృష్టం నమ మాధ్యందినినైవ బాల్య–శిష్టమ్మ్మ్ల్ల్ని

పరమభ –తనోర్గిరైవ శంభో ర్వర – విద్యాఘన – విష్టరో పలంభీ । అధి – కాంచిపురీ – మఠం శుభం భో స్త్యధికశ్చిత్త తనోతు తే వి – దంభః ॥ ౬ ॥

త్రుతి – యుక్తి – శరైః పరాన్ ప్రణిఘ్న న్నితి చాద్వెత – సృతిం విలుప్త – విఘ్నామ్స్ విదధత్ ప్రవిశన్ దరీం పురాణాం మదఘం హంతు తిరోహితః స మౌనీ ॥ ౬౫॥

స-శరీరముపేయివాంసమోకి శశిచూడస్య జగద్–గురుం తమేకమ్మ్ అపి చీన–తురుష్క–బాహ్లికాద్యెం స్వ–పరాచార్య–తయా స్తుతం స్తుమోఒద్యా౬౬॥

అను–పద్మపురం చిరాయ తిష్ఠన్ ధ్వని–కారాది–బుధాడ్రితో ద్రతిష్ఠః। పునరంచిత–కాంచిరస్తు పక్షే మమ సచ్చిచ్చిఖరో విలాస–భిక్షుః॥౬ఽ॥

అతి-రూపమపాప-వృత్త-మాన్యం యతి-తామాడ్రితమంగజం యథాన్యమ్మ్ సమయోచ్చయ-సార-సావధృత్యై సు-మహాదేవ-గురుం స్మరామి ధృత్య్మైక్రా

కృత – సట్టక – స – త్రినాట్య – బంధ – ద్రత – యాయావర – రాజశేఖరాంధ్యమ్ । హృతవంతమనంత – మంత్ర – శక్తిం ద్రతి – గంగాధరమాశ్రయే ఒర్థ్య – సూక్తిమ్మ్ క్లా

శివ – యోజిత – చంద్రమౌలి – పూజా – ప్రవణం తన్నియమి – త్రయం మహౌజః। పర – వస్తు – విదస్త – సంప్రచారా దరమాస్తాం పరమద్య మే విచారే బాం

కవి-సోమక-క్లప్త-సేవన-త్యగ్ భవి-దూరో ఒది-గుహా-గృహే ఒహి -కృత్య్య చిరమాత్మని సంచరన్ ప్రమత్తః పరమాద్యః స శివః శివం విధత్తామ్మ్మ్మ్ర్న్స్

నవ-భోజ-మహీప-దత్త-ముక్తా-శిబికా-భాంత-సమస్త-దక్షిణాధ్వా । కలశేశ్వర-మంత్రిణాఒస్త-బాధం కలయన్ స్వం మఠమీద్యతాం స బోధఃబ్రం ఎ

జయదేవ-సుమంఖ-కృష్ణమిడ్రా డయతామేత్య కుమారపాల-మిడ్రమ్స్ అపి హైమమపాకృతోక్తి-యోగై రుపసేవ్యోఒస్తు స చంద్రచూడ-యోగ్మీ23

అభిచారక – గుప్తపాద – వాది – ప్రభు – హర్వాది – పరాభవాగ్ర – భూమిమ్। కలయే హృది సంశ్రితం స్వ – భాసా విలయం చిద్ – వియతీహ చిద్విలాసమ్మ్ ఇళ్ళ

బహు-ధా కృత-కోటి-హోమ-లీలా వభృథౌ శాక్త-పథావవామ-శీలౌ। క్రమశః ప్రణతోఒస్మి పావనాఖ్యౌ సు-మహాదేవ-సు-చంద్రశేఖరాఖ్యౌక్మాల్లాన్ని

హృది సాయణ–మాధవోపదేష్ట్రాన్ మదినాం వాద–విధౌ శమ–ప్రదేష్ట్రాన్స్ నమత శ్రపతి–శీలనాదతంద్రాన్ యమి–విద్యాధిక–తీర్థ–దేశికేంద్రాన్ మిండ్స్ట్రాల్స్

యమి–షద్ధవమప్లత–స్వ–దేశం శమితే మ్లేచ్ఛ–కులైర్మహత్–ప్రకాశే అజహత్–స్వ–మతం జహత్–ప్రచారం విజయాయాస్తు వివేకినాముదారమ్మ్ 28

సముపాసిత-నీలకంఠ-మంత్ర-క్రమ-నిర్ధూత-విషామయం స్వ-తంత్రమ్మ్ శివయోగి–సమాహ్వయం యమీంద్రం భవ–భేదాయ భజామ మోద–సాంద్రమ్మ్మ్మ్మ్మ్మ్మ్

లులితాగమిక –చ్ఛటో పదేశం లలితార్ఛాశ్రిత –హస్తమస్త –పాశమ్ । కలితాఖిల –వేద –శాస్త్ర –కోశం కలయే ప్రత్యగితం మహః –ప్రకాశమ్మ్మ్మ్మ్ = ॥

ఖల-వైష్ణవ-తైంత్రిణీక-కోలా... హల-హేలాహిత-గాలిరుక్తి-జాలైః । శివయన్ వరదం చిరేణ సౌమ్యః శివ-కృన్మేஉస్తు స శంకరః ప్రణమ్యః॥౮ం॥

నిజ-నీవృదవగ్రహేతి-ఖేద-త్యజ-నేపాల-నృ-పాల-పూజ్య-పాదః స పురో మమ సాధు సన్నిధత్తాం విపులానంద-సదాశివోఽట్రమత్తః ॥౮ం॥

బహుధాఽఽహిత-సూత్-భాష్య-శాంతి రృహులామోద-యుతః సమగ్ర-శాంతిః శమలం సముదస్య శం మమాలం స మహాదేవ-గురుర్దిశేత్ స-లీలమ్మ్ర్హ్మ్మ్

సతతాహిత – చంద్రమౌలి – సేవః జ్రిత – కాంచీపుర ఏవ శుద్ధ – భావః। సృజతాన్మమ చంద్రచూడ – మౌనీ సజయం సర్వత ఏవ సాధు – మానీ॥౮౩॥

అథ మే స సదాశివః కృషీష్ట ప్రథమం బోధ–పదేన తత్త్వ–దేష్టా కుశలం కుశలాగ్రణీః ప్రకామ– ప్రశమోஉప్యుజ్జ్వల–మూర్తిరాప్త–కామః॥రాళ॥

హృదయే స పదం సదా విధత్తాం స–దయం మే ప్రణుదన్ ప్రమాద–వత్తామ్మ్ నిగమాంత–గురుః పరః శివాత్మా సుగమః సాధు–తతేర్యమీ మహాత్మ్మారా న్ని

ఇతి నాథనయాఽఽత్మబోధ–నామ్నో యతి–రాజస్య సదాశివేంద్ర–భూమ్నా కలితా జయతాద్ వసంతమాలా– షదశీత్యా గురు–రాజ–రత్న–మాలా॥౮౭॥

॥ ఇతి శ్రీమత్ –కాంచీ –కామకోటి –మూలామ్నాయ –సర్వజ్ఞ –పీఠ –సప్తపంచాశత్తమ – జగద్గురు –శ్రీ –పరమశివేంద్రసరస్వతీ –శంకరాచార్య –స్వామి –పాదపద్మారాధకైః శ్రీ –సదాశివ –బ్రహ్మేంద్రైః విరచితా జగద్గురు –రత్న –మాలా సంపూర్ణా ॥

॥ శ్రీమత్-శంకర-భగవత్పాద-కథా-సంగ్రహః ॥

(గురు-రత్న-మాలాయా: 33 పద్యస్య వ్యాఖ్యాయాం సుషమాయాం స్థిత:)

కలినా బలినా ధ్వస్తే స్రస్తే వైదిక–వర్త్మని_| దేవాన్ విలపతః శ్రుత్వా దయార్ద–హృదయః శివః॥౧॥

విష్ణ్వాద్యాన్ అవతార్య ప్రాక్ అవాతారీత్ స్వయం చ సః| కేరలే కిల కాలట్యాం గృహే శివగురోః శుభే॥೨॥

ఉపనీయ నిజే తాతే గతే లోకాంతరం తతః_। క్వ–చిత్ సమాప్యాధ్యయనమ్ అనుజ్ఞామాప్య మాతృతః॥३॥

ఛలేన టైషముచ్చార్య నిష్కాంతః సదనాన్నిజాత్స్ నర్మదా–రోధసి ప్రాప్య గోవిందాత్ క్రమ–సంయమమ్॥౪॥

జాహ్నవీ–తీరమాసాద్య బోధితోஉంత్యజ–రూపిణా_| విశ్వేశ్వరేణ భాష్యం స బ్రహ్మ–సూత్రస్య నిర్మమే_{||}౫||

తతః ట్రయాగమావిశ్య భట్టముద్ధృత్య సంసృతేః। తద్–వాచా మందనం ప్రాప్య తమకార్షీజ్జయన్ యతిమ్మ్మ్మ్మ్

తతః స పరమాచార్యాన్ ద్రష్టుం బదరికాశ్రమమ్మ్ ప్రాప్య నత్వా గౌదపదాన్ కైలాసం ప్రయయావతః॥०॥

లింగ−పంచకమాసాద్య శంభోరాజ్ఞా−వశో వశీ_| నివృత్తః పరమాచార్య−పదం పునరశిశ్రియత్_{||౮||}

సనందనో உభవచ్ఛిష్యః , సూత్ర – కృత్ స – విరించనః దదృశే దేశికేంద్రేణ తోషితశ్చ విపశ్చితా ॥ ౯॥

శరీరాంతే జనన్యాఽథ స్మృతస్తస్యా నికేతనమ్_| వ్యోమ్నైవాప్య పరం తత్త్వముపదిశ్య మృతాం తతః॥౧ం॥

దోర్మంథోత్థానలేనైవ సంస్కృత్య బదరీం పునః। ప్రాప్తస్తస్మాచ్ఛృంగగిరిమ్ అధ్యుష్య కతి–చిత్ సమాః॥౧౧॥

సేతు – శ్రీకాలహస్త్యాది – యాత్రాం కృత్వా క్రమాద్ వశీ| కాంచీపురం సమాసాద్య రాజసేనేన భూ –భృతా॥౧౨॥

వరదస్యామ–నాథస్య కామాక్ష్యాశ్ఛ తథాఽఽలయాన్| ఉద్దృత్య శమయిత్వోగ–కలాం శ్రీచక్ర–తః శివామ్మ్౧౩॥

విజిత్య వాణీమతనూం పర-కాయ-ప్రవేశతః| జ్ఞాతేన స్మర-తంత్రేణ తన్నామ్నా నిర్మితే మఠే॥౧౪॥

సర్వ-జ్ఞైక-సమధ్యాస్యే కామకోటీతి సంజ్ఞితే_| పీఠే స్థితః కతిపయాన్ అబ్దాన్ శిష్యానపాలయత్మ్౧౫॥

సురేశ్వర–పరిత్రాతం బాలం చిద్–ఘనమాసనే నివేశ్య ప్రావిశద్ ధామ పరం స్వం స జగద్గురుః॥౧౬॥

॥ ఇతి శ్రీమత్-కామకోటి-పీఠ-షష్టితమ-ఏకషష్టితమ-జగద్గురు-ద్వయ-అనుగ్రహ-పాత్రైః ఆత్మబోధేంద్రసరస్వత్యాఖ్య-యతి-వర్వైః నిబద్ధాయాం సుషమాఖ్యాయాం జగద్గురు-రత్న-మాలా-వ్యాఖ్యాయాం ప్రస్తుతః శ్రీమత్-శంకర-భగవత్పాద-కథా-సంగ్రహః ॥

Pramana texts of the Kamakoti Peetam History

Shri Adi Shankara Bhagavatpada was incarnate in Kalyabda 2594 (BCE 509) Nandana Year. He established Dharma Peetams in many places of Bharat and appointed His disciples there. He ascended the Sarvajna Peetam at Kanchipuram and established the Shri Kanchi Kamakoti Moolamnaya Peetam in Kalyabda 2621 (BCE 482) Siddharthi Year. To take care of this Peetam after Himself, under Shri Sureshvaracharya's protection He appointed Shri Sarvajnatmendra Sarasvati Shricharana. He attained Siddhi at Kanchi itself in Kalyabda 2626 (BCE 477).

After Him, His shishya parampara the Shri Kamakoti Guru Parampara has been continuing including the current 70th Jagadguru Shri Shankara Vijayendra Sarasvati Shankaracharya Swamigal. Its history is long. The great souls who were Peetadhipati-s here have laboured in very many ways to preserve the Sanatana Vaidika (Hindu) Dharma in Their respective times.

We can say that there are four pramana texts that we have received regarding this Acharya Parampara.

- 1) Punya Shloka Manjari This is a compilation by Shri Sadashiva Bodhendra Sarasvati Shricharana who was the 56th Jagadguru of Shri Kamakoti Peetam of verses about the acharya-s prior to Him. This is the main pramana regarding the purvashrama details and aradhana tithi-s of the Acharya-s.
- 2) Jagadguru Ratna Mala This was composed by Shri Sadashivendra Sarasvati Shricharana famous as Shri Sadashiva Brahmendra the disciple of Shri Paramashivendra Sarasvati Shricharana, the 57th Jagadguru of Shri Kamakoti Peetam. In it, Shri Sadashiva Brahmendra praises the Acharya-s starting from Adi Guru Dakshinamurti upto His Guru the 57th Peetadhipati by describing their qualities. He has also beautifully summarized Shri Bhagavatpada's charita in 21 verses.
  - 3) Sushama This was composed as a commentary on the above text by a

sannyasi (who was not a peetadhipati) by name Shri Atmabodhendra Sarasvati who was a disciple of the 60th 61th Jagadguru-s of the Shri Kamakoti Peetam. He has much explained the history of the Kamakoti Peetam by quoting from many old texts such as old Shankara Vijaya-s which are difficult to come by today.

(Note – There is a reference that another commentary Prabha Vimarshini had been composed on Guru Ratna Mala but was not printed due to a manuscript with proper readings not being available.)

4) Jagadguru Parampara Stava – In this text, the 65th Jagadguru of Shri Kamakoti Peetam, Shri Sudarshana Mahadevendra Sarasvati Shricharana has paid obeisance to the Guru Parampara in simple anushtup verses. This contains even some details which are not contained in the earlier texts. (The same Shricharana has also made a text Nama Mala giving only the names without historical details.)

Considering the 2500 year history of the Peetam, it is understandable that not all historical details of all Acharya-s will be available to us. For some it is available in detail. For some only the sannyasa name and siddhi tithi are known. For some the purvashrama name is known, for some only the purvashrama father's name is known. Particularly because such variation is there, we can understand that our elders have transmitted what they received exactly as it was.

Earlier publications

The Punya Shloka Manjari along with the Jagadguru Parampara Stava and Nama Mala was published in CE 1895 at Kumbakonam by Shrividya Press in Grantha script. Republication of the same was done in 1961 at Chennai by Kamakoti Koshasthanam in Devanagari.

Likewise the Jagadguru Ratna Mala along with Sushama, other texts of Shri Brahmendra and some copper plate details regarding the Shrimatam was published in the same CE 1895 at Kumbakonam by the same

Shrividya Press in Devanagari. The same without the other Brahmendra texts but including the Shri Shankara Charita pramana-s Shiva Rahasya and Markandeya Samhita was published in CE 1897 at Chennai by Kala Ratnakara Press in Telugu script. Republication of the same was done in 1962 at Chennai by Kamakoti Koshasthanam in Devanagari.

Acceptance by earlier Acharya-s

In Sushama, composed by a yati who was the disciple of the 60th 61st Peetadhipati-s, it is clearly said that Shri Sadashiva Brahmendra was the shishya of Shri Paramashivendra Sarasvati Shricharana the 57th Jagadguru of the Kamakoti Peetam.

Further, the 65th Kamakoti Peetadhipati who composed the Jagadguru Parampara Stava, in praising His forebear the 57th Peetadhipati, especially mentions "He whose paduka-s were borne on head by Shri Sadashiva Brahmendra".

That the vastra prasada adorned to the adhishthana of that Guru is adorned to the shishya on His Aradhana even today is also a practical attestation.

These texts have been quoted as pramana in the upanyasa-s of our 68th Kamakoti Peetadhipati compiled as "Deyvattin Kural". For example in Deyvattin Kural (original Tamil edition) volume 5 in the section "Shri Shankara Charitam" pages 571, 580, it very clearly says that Shri Brahmendra wrote Guru Ratna Mala upto His Guru the 57th Peetadhipati. Later under Shri Shankara Kala Nirnaya, Guru Ratna Mala has been quoted on pages 837 and 853, Sushama in many pages before and after that, and Punya Shloka Manjari in pages 766, 922 etc.

Current publication

The source text of this work which has been shown by our elders as pramana is now once more published on the punya occasion of the year of Shri Shankara Bhagavatpada's 2500th Aradhana for the anusandhana of devotees with the blessings of the current (70th) Kamakoti Peetadhipati Jagadguru Shri Shankara Vijayendra Sarasvati Shankaracharya Swamigal.

The history of Jagadguru Ratna Mala being composed

The history of Shri Sadashiva Brahmendra composing this text is known from traditional sources such as Kamakoti Koshasthana as follows –

In the 16th century CE, Shri Sadashiva Brahmendra, who was known in childhood as Shivaramakrishna, and possessed a great intellect even then, did vidyabhyasa at Tiruvisainallur from the great scholars who resided there then. Later due to the uplift of Advaita Vasana, He resorted to Shri Paramashivendra Sarasvati Shricharana the 57th Kamakoti Peetadhipati, and took sannyasa. He used to very intensely engage in shastrartha debates due to prior propensity. Observing this the Gurunatha instructed to control speech in accordance with the sannyasa dharma of remaining peaceful. Shri Sadashivendra taken the Guru's Order to heart went to the extent of taking up a lifelong mauna vrata. As its fruition, He reached antarmukha samadhi very soon.

One day the Gurunatha instructed Shri Sadashivendra to do puja to the Yoga Linga Shri Chandramaulishvara of our Shri Kamakoti Peetam. However Shri Sadashivendra became unable to perform the puja as He entered into the trance of experiencing that Parameshvara as His own Self. Upon coming out of trance, He explained His inability to do the puja and submitted the stotra of Saparya Paryaya Stava. Seeing this, the Gurunatha felt it better that the administration of Peetadhipatya is not for Him, appointed

(Vadavambalam) Shri Atmabodhendra Sarasvati Shricharana, another yati who was a sabrahmachari to Him, as the next Peetadhipati, and permitted Shri Sadashivendra to be free of the restrictions of the Peetam.

At that time, Shri Atmabodhendra who held high respect for Shri Sadashivendra, prayed "please do the anugraha of a Guru Parampara Stuti so that Your connection to our Acharya Parampara is recorded for posterity". Thereby Shri Sadashivendra sung this text called "Guru Ratna Mala". He has noted this information in the last 87th verse of this text. He has also said its phala in the 37th verse that He is praising the Kamakoti Jagadguru-s who are Paramahamsa-s, to remove the dosha of having to praise ordinary people in wordly life, and to obtain one's desires.

We pray that devotees may do anusandhana of this Jagadguru Ratna Mala, be with Guru Bhakti, and attain all that is shreyas.

